RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1522/2000

af 10. juli 2000

om indførelse af endelig antidumpingtold på import af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 124/2000 ([2]) (»forordningen om midlertidig told«) indførtes der midlertidig antidumpingtold på import til Fællesskabet af korte syntetiske fibre af polyester (»polyesterfibre«) henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand.

(2) Som følge af en sideløbende antisubsidieundersøgelse blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 123/2000 ([3]) indført midlertidig udligningstold på import til Fællesskabet af polyesterfibre med oprindelse i Australien og Taiwan.

(3) For så vidt angår ovennævnte antisubsidieundersøgelse blev der ved Rådets forordning (EF) nr. 978/2000 ([4]) indført endelig udligningstold på importen med oprindelse i Australien, Taiwan og Indonesien.

1.2. Efterfølgende procedure

(4) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fremsatte flere parter skriftlige bemærkninger. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«) fik de parter, der anmodede herom, mulighed for at blive hørt mundtligt. Parterne blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres endelig antidumpingtold, og at der sker endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(5) De interesserede parters rettidigt fremsatte mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning ved de endelige undersøgelsesresultater.

1.3. Manglende samarbejdsvilje

(6) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger anmodede en indonesisk eksporterende producent, som ikke havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, Kommissionen om at genoverveje selskabets status som ikke-samarbejdende selskab. Begrundelsen var, at selskabet trods de vanskeligheder, der var forvoldt af fristerne, havde besvaret Kommissionens spørgeskema, og at dette var et tegn på, at det havde til hensigt at samarbejde.

(7) Som anført i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told havde denne eksporterende producent ikke besvaret spørgeskemaet fyldestgørende inden for den fastsatte frist, der var blevet forlænget flere gange for at gøre det muligt for selskabet at give en fuldstændig besvarelse. Den foreløbige konklusion om manglende samarbejdsvilje bør derfor bekræftes.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(8) Den pågældende vare er korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinding, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 5503 20 00. Varen benævnes almindeligvis syntetiske polyesterfibre.

(9) Thailands regering, Indonesiens regering, visse eksporterende producenter og en brugersammenslutning (Eurofibrefill) hævdede, at meddelelsen om indledning af proceduren ikke dækkede polyesterfibertyper til anvendelsesformål, som ikke involverede spinding, og at disse polyesterfibertyper derfor ikke burde have været omfattet af undersøgelsen.

(10) Det blev også fremført, at der under alle omstændigheder burde skelnes mellem polyesterfibertyper, der anvendtes til formål, som involverede spinding (også kaldet »vævede polyesterfibre« eller »PSFS«), og polyesterfibre, der anvendtes til andre formål (også kaldet »ikke-vævede polyesterfibre«, »fibrefill« eller »PSFNS«), da disse typer havde forskellige fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og forskellige anvendelsesformål. Det blev desuden påstået, at der kun var meget begrænset indbyrdes udskiftelighed — om overhovedet nogen — mellem vævede polyesterfibre og ikke-vævede polyesterfibre, og at denne udskiftelighed kun vedrørte visse typer fibre, der oprindeligt havde været beregnet til vævede polyesterfibre, som kan benyttes som ikke-vævede polyesterfibre. Nogle interesserede parter angav, at differentieringen mellem vævede og ikke-vævede typer ville

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 (EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18).
([2]) EFT L 16 af 21.1.2000, s. 3.
([3]) EFT L 16 af 21.1.2000, s. 30.
([4]) EFT L 113 af 12.5.2000, s. 1.

være afspejlet i deres tykkelse, udtrykt i »denier«. Efter deres opfattelse anvendes polyesterfibertyper af tykkelse under 3 denier af spindingsindustrien, mens typer af tykkelse over 3 denier anvendes til formål, som ikke involverer spinding.

(11) De fremførte desuden, at EF-erhvervsgrenen hovedsagelig fremstiller vævede polyesterfibre, og at de fleste ikke-vævede typer derfor skal købes uden for Fællesskabet.

(12) Tilsvarende krævede en eksporterende producent i Indonesien, at polyesterfibre fremstillet af genbrugte råmaterialer (»genbrugte fibre«) ikke skulle indgå i samme kategori som polyesterfibre fremstillet af regulære råmaterialer (»regulære fibre«), da disse varer har klart forskellige fremstillingsprocesser, fremstilles af forskellige råmaterialer og har forskellige endelige brugere. Det blev derfor fremført, at genbrugte fibre ikke burde være omfattet af denne procedure.

(13) I denne forbindelse skal det bemærkes, at både indledningsmeddelelsen og klagen klart gengiver varebeskrivelsen i den relevante KN-kode, som omfatter alle typer polyesterfibre. Til trods for dette fejlfortolkede visse eksporterende producenter ordlyden af beskrivelsen i den relevante KN-kode efter indledningen af proceduren. Det blev efterfølgende præciseret, at både klagen og indledningsmeddelelsen omhandlede alle typer polyesterfibre, der eksporteres af de pågældende lande og fremstilles af EF-erhvervsgrenen, uanset deres anvendelsesformål.

(14) EF-erhvervsgrenen fremstiller i virkeligheden alle typer polyesterfibre og især ikke-vævede typer. I modsætning til påstande om, at EF-erhvervsgrenen kun i meget begrænset omfang fremstillede ikke-vævede polyesterfibre, fremgik det faktisk af undersøgelsen, at salget af vævede typer i undersøgelsesperioden (1. april 1998 til 31. marts 1999) udgjorde omkring 25 % af EF-erhvervsgrenens salg, mens ikke-vævede typer tegnede sig for omkring 75 %.

(15) Det konstateredes også, at ca. 50 % af importen af polyesterfibre med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand var vævede typer, mens de resterende 50 % var ikke-vævede typer.

(16) For så vidt angår de påståede forskelle i fysiske, tekniske og kemiske egenskaber bør det erindres, at polyesterfibre findes i mange forskellige typer, som generelt har samme kemiske sammensætning. De fremstilles også med samme produktionsfaciliteter og endda på samme produktionslinjer. Det fremgik af undersøgelsen, at alt efter selskab fremstilles mellem 15 og 80 typer polyesterfibre både af de eksporterende producenter og af EF-erhvervsgrenen. De vigtigste egenskaber, hvorved der kan skelnes mellem forskellige typer polyesterfibre, er tykkelse (denier), længde, brudstyrke, grimp og krympning. Det er klart, at der er forskelle i disse tekniske egenskaber mellem sortimentets »lave ende« og »høje ende«. Det skal imidlertid bemærkes, at der også er forskelle i fysiske egenskaber for typer af samme tykkelse, da varen normalt fremstilles efter kundernes specifikationer.

(17) Den påståede næsten fuldstændige differentiering mellem polyesterfibertyper ved anvendelse af en grænse på 3 denier, som skulle afspejle forskelle i brugen af varen, blev ikke bekræftet af undersøgelsen, navnlig af analysen af de faktiske oplysninger, som blev modtaget fra de eksporterende producenter og EF-erhvervsgrenen. Det konstateredes, at der faktisk forekom en betydelig overlapning mellem forskellige typer polyesterfibre. Undersøgelsen viste, at salget af polyesterfibre under 3 denier til andre industrier end spindingsindustrien og af polyesterfibre over 3 denier til spindingsindustrien dækker omkring 20 % af importen fra de tre pågældende lande og af EF-erhvervsgrenens salg. Desuden har 7 % af disse fibre netop grænseværdien på 3 denier, som sælges enten til spinding eller til andre formål. Undersøgelsen har derfor vist, at der ikke er nogen klar skillelinje mellem de forskellige typer, da der forekommer overlapning og følgelig konkurrence mellem tilgrænsende typer inden for dette udvalg af typer.

(18) Bortset fra ovennævnte overlapning er det også blevet bekræftet, at samme polyesterfibre anvendes både til spinding og til andre anvendelsesformål, idet der findes en klar indbyrdes udskiftelighed i en retning for visse typer polyesterfibre. Vævede polyesterfibre kan sælges til andre anvendelsesformål end spinding, hvis fibrenes kvalitet ikke gør dem egnet til spinding. Efter Fællesskabets praksis i sådanne tilfælde bør de forskellige involverede polyesterfibertyper derfor anses for at være en enkelt vare.

(19) For så vidt angår de påståede forskelle i produktionsomkostningerne for vævede og ikke-vævede polyesterfibre skal det bemærkes, at sådanne forskelle er ubetydelige. Dette afspejles også af, at der ikke er nogen større forskel i salgspriserne på vævede og ikke-vævede polyesterfibre, dvs. de regulære typer polyesterfibre, som anvendes til spinding og til andre formål.

(20) Som ovenfor nævnt fremstilles alle typer polyesterfibre ved anvendelse af samme produktionsudstyr. Desuden kræver det ingen yderligere investeringer at skifte fra en type polyesterfibre til en anden, bortset fra visse justerings- og kalibreringsomkostninger. Skønt dette ikke i sig selv er relevant for definitionen af den pågældende vare og samme vare, følger det, at EF-erhvervsgrenen kan fremstille alle typer polyesterfibre. Selv om visse typer polyesterfibre som hævdet ikke umiddelbart kan fremskaffes fra EF-erhvervsgrenen, skyldes dette derfor ikke tekniske årsager, men de trykkede priser som følge af dumpingimporten, som kunderne har brugt i deres anmodninger om pristilbud. Argumentet om, at visse typer polyesterfibre ikke kan fremskaffes fra EF-erhvervsgrenen, er derfor ikke blevet bekræftet.

(21) Endelig bør det erindres, at eksistensen af forskellige typer polyesterfibre samt kvalitetsforskelle mellem de benyttede råvarer, produktionsprocesser og anvendelsesformål ikke medfører væsentlige forskelle i varens grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber. Genbrugte og regulære polyesterfibre bør derfor anses for at være en del af den pågældende vare i forbindelse med denne procedure.

(22) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen, at de modtagne bemærkninger om definitionen af den pågældende vare og samme vare ikke omstøder konklusionerne i betragtning 10 til 12 i forordningen om midlertidig told. Disse konklusioner, som er i overensstemmelse med de konklusioner, der er draget for den samme vare i tidligere undersøgelser, bekræftes derfor.

3. **DUMPING**

3.1. **Australien**

3.1.1. *Normal værdi*

(23) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger hævdede den eneste australske eksporterende producent, at Kommissionen fejlagtigt havde anset en indenlandsk bruger som et forretningsmæssigt forbundet selskab og derfor ikke burde have set bort fra transaktionerne til dette selskab ved fastsættelsen af den normale værdi. Ifølge den eksporterende producent var denne bruger en uafhængig kunde.

(24) Denne påstand blev afvist, fordi den pågældende bruger og den australske eksporterende producent ifølge oplysninger modtaget på stedet hver ejes af et forvaltningsselskab. Begge forvaltningsselskaber kontrolleres af samme familie. Desuden indrømmede selskabet selv, at de to selskaber havde et antal direktører og aktionærer tilfælles. Det konkluderedes, at de to selskaber var forretningsmæssigt forbundne parter, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. Desuden påviste selskabet ikke, at forbindelsen ikke havde påvirket prisniveauet mellem de to parter. Derudover fastslog Kommissionen, at disse transaktioner ikke havde fundet sted i normal handel, da de havde været tabsgivende.

(25) Den australske eksporterende producent påstod også, at ved fastsættelsen af omkostningerne til råmaterialer burde de faktisk betalte beløb have været anvendt i stedet for de fakturerede råvarepriser.

(26) Denne påstand blev accepteret, og de produktionsomkostninger, der blev benyttet til at beregne den normale værdi og til at fastslå, om salget havde fundet sted i normal handel, blev justeret i overensstemmelse hermed.

3.1.2. *Eksportpris*

(27) Der blev ikke fremført krav i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen. Konklusionerne i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3.1.3. *Sammenligning*

(28) Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger gentog den australske eksporterende producent sin anmodning om en justering for tekniske tjenesteydelser på hjemmemarkedet.

(29) Som nævnt i betragtning 40 i forordningen om midlertidig told gav selskabet ingen tilfredsstillende forklaring på kravet, og størrelsen af de ønskede justeringer blev heller ikke tilfredsstillende begrundet eller dokumenteret. Desuden kunne selskabet ikke påvise, at den pågældende faktor førte til forskellige priser for kunder på hjemmemarkedet og eksportmarkedet.

(30) Kravet blev derfor afvist, og konklusionerne i forordningen om midlertidig told bekræftes.

3.1.4. *Dumpingmargen*

(31) Sammenligningen mellem den reviderede vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris pr. varetype ab fabrik viste, at der forekom dumping. Den endelige dumpingmargen udgør 18 % af cif-importprisen, ufortoldet.

3.2. **Indonesien**

3.2.1. *Stikprøver*

(32) Som anført i forordningen om midlertidig told blev der anvendt stikprøveteknik for Indonesien. Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger fremførte de indonesiske myndigheder, at de ikke havde godkendt den stikprøve, som Kommissionen foreslog ved udvælgelsen af stikprøven. Det skal imidlertid erindres, at de selskaber, som indgik endeligt i stikprøven, var de selskaber, som de indonesiske myndigheder selv skriftligt havde foreslået hertil. Der blev ikke modtaget yderligere bemærkninger med hensyn til udtagning af stikprøver, og konklusionerne i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3.2.2. *Normal værdi*

(33) Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger undersøgte Kommissionen omfanget af det samarbejde, der var ydet af en indonesisk eksporterende producent. I denne forbindelse konkluderedes det, at problemer i forbindelse med oplysningerne i besvarelsen af spørgeskemaet og med det efterfølgende kontrolbesøg betød, at visse oplysninger, som selskabet havde afgivet, ikke i tilstrækkelig grad kunne kontrolleres, navnlig vedrørende produktionsomkostningerne. Oplysningerne var i den foreliggende form misvisende og hæmmede derfor undersøgelsen. Forklaringer afgivet efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger rejste desuden yderligere tvivl om de oprindeligt afgivne oplysninger. Selskabet blev derfor underrettet om, at der ikke vil blive taget hensyn til visse oplysninger, og det fik mulighed for at

give yderligere redegørelser. De afgivne forklaringer blev ikke anset for tilstrækkelige. Under disse omstændigheder blev konklusionerne baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen. Oplysninger afgivet af dette selskab blev imidlertid stadig anvendt i forbindelse med undersøgelsen i det omfang, det var muligt.

(34) Den indonesiske eksporterende producent påstod, at Kommissionen burde have beregnet separate normale værdier og separate dumpingmargener for sekundære og tertiære kvaliteter af den pågældende vare. Selskabet hævdede, at det ved at afgive separate oplysninger for forskellige underkvaliteter havde fulgt anvisningerne i spørgeskemaet, da det fandt, at de tekniske specifikationer for varer af sekundær og tertiær kvalitet var forskellige, og at der i øvrigt skelnedes mellem disse kvaliteter i selskabets optegnelser. Selskabet meddelte også forskellige produktionsomkostninger for de forskellige kvaliteter, angiveligt på grundlag af et omkostningsberegningssystem, der fordelte omkostningerne med henblik på at gøre det muligt at genvinde omkostningerne for de lavere kvaliteter. Desuden påstod selskabet, at sammenligningen mellem grupperede underkvaliteter ikke var relevant.

(35) Det konstateredes, at selskabet hverken fulgte rapporteringsanvisningerne i spørgeskemaet eller dets egne optegnelser som stillet til rådighed for Kommissionen for så vidt angik klassificeringen af lavere kvaliteter. Uanset ovenstående blev der foretaget en yderligere undersøgelse af de produktionsomkostninger for de forskellige kvaliteter, som selskabet havde oplyst i besvarelsen af spørgeskemaet. I denne forbindelse blev det fastslået, at disse produktionsomkostninger for varer af sekundær og tertiær kvalitet ikke på rimelig vis afspejlede omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare, jf. artikel 2, stk. 5, i grundforordningen. Faktisk indeholdt de oplyste produktionsomkostninger for varer af lavere kvalitet ikke omkostninger til arbejdskraft og afskrivninger, faste udgifter samt salgs-, general- og administrationsomkostninger (SGA-omkostninger). Det konstateredes desuden, at selskabets påstande om, at det fastsatte sine priser, så de blot dækkede omkostningerne, ikke var i overensstemmelse med de afgivne oplysninger, som viste store fortjenester for lavkvalitetsvarerne. Det blev desuden ikke bestridt, at selskabets mål var at fremstille polyesterfibre af bedste kvalitet. Dette indebar, at de faktiske fremstillingsomkostninger for alle typer polyesterfibre, uanset kvalitet, var de samme. Produktionsomkostningerne blev derfor genberegnet på grundlag af de faktiske omkostninger, der afholdtes i undersøgelsesperioden, som derefter blev divideret med den samlede fremstillede mængde for at nå frem til de gennemsnitlige produktionsomkostninger.

(36) I henhold til den metode, der er beskrevet i forordningen om midlertidig told, blev de reviderede produktionsomkostninger derefter anvendt til at kontrollere, om hjemmemarkedspriserne blev opnået i normal handel. Hvor dette fandtes at være tilfældet, blev hjemmemarkedspriserne benyttet til at fastsætte den normale værdi. I andre tilfælde blev den normale værdi beregnet. På dette grundlag blev resultatet ikke påvirket af, om de angiveligt forskellige lavere kvaliteter blev grupperet sammen eller ikke. Det accepteredes imidlertid, at selskabet havde en vis produktion af lavere kvalitet af den pågældende vare, og spørgsmålet blev behandlet som et sammenligningsanliggende.

(37) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede, at de general- og administrationsudgifter, der blev benyttet ved beregningen af den normale værdi, skulle have været fordelt på det samlede salg for den afdeling, der fremstillede den pågældende vare, herunder det interne salg.

(38) Denne påstand blev afvist, da udgifterne påløb ved salg til uafhængige kunder og ikke ved interne overførsler til andre afdelinger, der forarbejder den pågældende vare yderligere.

(39) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede, at Kommissionen burde have benyttet de varespecifikke SGA-omkostninger ved beregningen af den normale værdi og ikke de samlede SGA-omkostninger for den afdeling, der fremstillede den pågældende vare.

(40) Denne påstand blev afvist, da selskabet ikke fremlagde den nødvendige dokumentation, som ville have gjort det muligt at foretage en korrekt verifikation af de varespecifikke SGA-omkostninger ved undersøgelsen på stedet. Den samlede fordeling af afdelingens SGA-udgifter blev derfor fastholdt.

(41) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede, at Kommissionen havde inkluderet visse identificerbare eksportudgifter i omkostningerne for den på hjemmemarkedet solgte vare i forbindelse med beregningen af den normale værdi.

(42) Påstanden blev godtaget, og fordelingen af SGA-omkostningerne blev ændret på grundlag af de regnskaber, der blev indgivet sammen med besvarelsen af spørgeskemaet, og benyttet ved kontrollen, forudsat at det var klart angivet, at de pågældende regnskabsposter havde forbindelse med eksport.

(43) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke burde have tildelt den pågældende vare SGA-omkostningerne for en organisatorisk enhed i selskabet, som angiveligt beskæftigede sig med aktiviteter på finansmarkedet, da denne enhed var et separat fortjenstcenter og ikke handlede som en central leverandør af tjenesteydelser for andre afdelinger.

(44) Denne påstand blev afvist. Selskabet fremlagde ikke bevis for, at den pågældende organisatoriske enhed var en enhed, som var uafhængig af driftsenhederne, eller at den handlede som et fortjenstcenter. Især henvistes der ikke i selskabets reviderede regnskaber til aktiviteter på finansmarkedet gennemført af et uafhængigt fortjenstcenter. De dokumenter, som selskabet stillede til rådighed, viste faktisk, at den pågældende organisatoriske enhed var centralt involveret i selskabets aktiviteter som defineret i de reviderede regnskaber. Dets aktiviteter var dem, der normalt gennemføres af et hovedkontor. Tildelingen af denne enheds SGA-udgifter til den pågældende vare blev derfor opretholdt ved beregningen af den normale værdi.

(45) Den samme indonesiske eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke burde have fordelt den ovennævnte organisatoriske enheds renteudgifter på den pågældende vare. Selskabet fremførte, at de lån, der var angivet for denne enhed, finansierede aktiviteter på finansmarkederne og investeringer i datterselskaber. Ifølge selskabet havde disse lån derfor ikke forbindelse med fremstillingen og salget af den pågældende vare, og en tilskrivelse til de forskellige driftsenheder ville være forkert. Det blev yderligere fremført, at den afdeling, der beskæftigede sig med fremstilling og salg af den pågældende vare, selv dækkede sine finansieringsbehov.

(46) Denne påstand blev afvist, fordi denne organisatoriske enheds aktiviteter som nævnt i betragtning 44 var de samme, som normalt udføres af et hovedkontor. Desuden fremlagde selskabet ingen tilfredsstillende dokumentation for, at lånene ikke var brugt til at finansiere de forskellige driftsenheders aktiviteter. Endelig blev den afgivne forklaring om finansieringen af fremstillings- og finansmarkedsaktiviteterne ikke bekræftet af selskabets reviderede regnskaber.

(47) Ved undersøgelsen af påstandene vedrørende disse finansielle udgifter blev det fastslået, at selskabet indgik kurssikringsordninger for at begrænse valutakursrisikoen i forbindelse med ovennævnte lån. Disse kurssikringstransaktioner medførte en årlig omkostning i form af en præmie. Skønt selskabet krævede, at denne omkostning ikke skulle tilskrives den pågældende vare af de i betragtning 45 nævnte årsager, fandt Kommissionen, at disse omkostninger skulle inkluderes i SGA-udgifterne og fordeles på alle varer på grundlag af selskabets samlede omsætning. Desuden blev en anmodning om at tage hensyn til kursgevinster på kurssikringstransaktioner afvist, da sådanne kursgevinster ikke tages i betragtning i antidumpingundersøgelser, uanset om de realiseres eller ej.

(48) Den samme indonesiske eksporterende producent fremførte, at hvis renteudgifterne blev tildelt de forskellige driftsenheder, skulle de udlignes med tilsvarende indtægter.

(49) Denne påstand blev accepteret, såfremt den vedrørte indtægter fra kortfristede indskud af kapital. Salgs-, general- og administrationsomkostningerne blev derfor justeret, før de blev benyttet til at beregne den normale værdi og til at fastslå, om salget havde fundet sted i normal handel.

3.2.3. *Eksportpris*

(50) Der blev ikke fremført krav i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen. Konklusionerne i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3.2.4. *Sammenligning*

(51) Som anført i betragtning 36 krævede en eksporterende producent, at der skulle tages hensyn til kvalitetsforskelle mellem de fremstillede varer. Under de foreliggende omstændigheder fandtes det passende at foretage en særlig justering af den normale værdi for lavere kvalitet.

(52) Efter vedtagelsen af de midlertidige foranstaltninger fremførte en indonesisk eksporterende producent, at Kommissionen burde have beregnet kreditomkostningerne ved eksportsalg på grundlag af de faktiske udgifter, som selskabet havde afholdt ved diskontering af remburser. Selskabet påstod yderligere, at renten ved eksportsalg var lavere end ved hjemmemarkedssalg i samme valuta.

(53) Denne påstand blev afvist, fordi der i henhold til artikel 2, stk. 10, litra g), i grundforordningen kun kan foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med det pågældende salg, »forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne«. I sin besvarelse af spørgeskemaet gav selskabet ingen oplysninger om kreditrentesatserne i forbindelse med eksportsalg, selv om der udtrykkelig blev bedt herom i spørgeskemaet. Påstanden om, at kreditrenten var lavere ved eksportsalget end ved hjemmemarkedssalget, der begge fandt sted i samme valuta, kunne derfor ikke verificeres, da denne faktor var ukendt på kontroltidspunktet.

3.2.5. *Dumpingmargen*

(54) Sammenligningen mellem den som fornødent reviderede vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris pr. varetype ab fabrik viste, at der forekom dumping for begge de undersøgte eksporterende producenter, som indgik i stikprøven.

(55) Dumpingmargenen for et undersøgt selskab blev revideret. Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der i henhold til artikel 9, stk. 6, i grundforordningen beregnedes for de samarbejdende selskaber, som ikke indgik i stikprøven, blev derfor også justeret. De reviderede beregninger har imidlertid ikke påvirket den dumpingmargen, der blev fastsat for de ikke-samarbejdsvillige selskaber, som bekræftes. De endelige dumpingmargener udgør følgende af cif-importprisen, ufortoldet:

— Undersøgte eksporterende producenter i stikprøven:

  — P.T. Indorama Synthetics Tbk.: 8,4 %

  — P.T. Panasia Indosyntec: 14,8 %

— Samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven:

  — P.T. GT Petrochem Industries Tbk. 14,0 %

  — P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries: 14,0 %

  — P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk.: 14,0 %

— Ikke-samarbejdende eksporterende producenter: 20,8 %.

3.3. **Thailand**

3.3.1. *Normal værdi*

(56) Efter vedtagelsen af midlertidige foranstaltninger fremførte en eksporterende producent, som ikke førte separate regnskaber for salgsomkostningerne for hver færdigvare, at Kommissionen burde have godtaget de detaljerede modelspecifikke beregninger af produktionsomkostningerne, som var udarbejdet netop med henblik på besvarelsen af spørgeskemaet.

(57) Denne eksporterende producent fremførte yderligere efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, at den lagerværdi ved udgangen af undersøgelsesperioden, der fremgik af selskabets månedlige interne forvaltningsresultater, var blevet beregnet på grundlag af en forventet markedsværdi snarere end på grundlag af omkostningerne, og at det derfor ikke var rimeligt at benytte dette tal for produktionsomkostningerne.

(58) Selskabet fremførte også, at det ville have været mere hensigtsmæssigt at fastsætte produktionsomkostningerne på grundlag af ultimolagertallet ved udgangen af finansåret end på grundlag af ultimolagertallet ved udgangen af undersøgelsesperioden, da tallet for ultimolageret ved årets udgang var revideret, vedrørte ni måneder af undersøgelsesperioden i stedet for tre måneder og mindede om de produktionsomkostninger, som selskabet specifikt havde beregnet for de første ni måneder af undersøgelsesperioden.

(59) Desuden mente det, at der burde være benyttet månedlige produktionsomkostninger på grund af svingende råvareomkostninger og valutakurser samt det forhold, at der i visse måneder ikke blev foretaget eksport til Fællesskabet.

(60) Det konstateredes imidlertid, at de specifikt beregnede omkostninger ikke var i overensstemmelse med visse ultimolagerværdier, som denne eksporterende producent havde opgivet i sin besvarelse af spørgeskemaet, på grund af den benyttede metode for værdifastsættelse af lagerbeholdningerne, nemlig den laveste værdi af enten de gennemsnitlige omkostninger eller den realiserbare nettoværdi.

(61) Den eksporterende producent havde i besvarelsen af spørgeskemaet benægtet, at der fandtes forvaltningsregnskaber for den pågældende vare, og under kontrolbesøget blev der ikke indhentet eller kontrolleret interne forvaltningsresultater vedrørende værdien af ultimolagrene.

(62) For så vidt angår de angiveligt reviderede lagertal blev der under kontrolbesøget ikke fremskaffet tidsplaner for vurderingen af ultimolagrenes værdi ved finansårets afslutning, selv om der blev bedt om sådanne planer, og det var derfor ikke muligt at fastslå den faktisk benyttede metode for værdiansættelse af lagerbeholdningerne eller at verificere enhedsværdierne af lagerbeholdningerne efter varetype eller samlet ved årets udgang.

(63) Under disse omstændigheder fandtes det, at de specifikt beregnede månedlige og årlige produktionsomkostninger ikke var pålidelige. Værdien af ultimolagerbeholdningerne ved undersøgelsesperiodens udløb, der ifølge alle oplysninger, som Kommissionen havde modtaget indtil afslutningen af kontrolbesøget, var baseret på den laveste værdi af enten omkostningerne eller nettoværdien ved salg, bør derfor fastholdes som produktionsomkostningerne i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi.

(64) Krav fra en anden eksporterende producent om justeringer af dens SGA-omkostninger blev afvist, hvor der allerede var taget hensyn til de pågældende poster eller for finansielle udgifter og indtægter og visse gebyrer og skatter, fordi kravene ikke var i overensstemmelse med selskabets besvarelse af spørgeskemaet.

(65) Den samme eksporterende producent hævdede, at visse returnerede varer og salgsrabatter skulle være fratrukket hjemmemarkedssalget. Påstanden vedrørende returnerede varer blev afvist, da de returnerede varer ikke vedrørte salget i undersøgelsesperioden, og de relevante mængder ikke havde været opført på listen over salgstransaktioner. Påstanden vedrørende salgsrabatter blev afvist, da der for visse rabatter ikke blev påvist nogen direkte forbindelse med de relevante salgstransaktioner før afslutningen af kontrolbesøget, mens der for andre rabatter ikke var fremsat noget krav i den eksporterende producents besvarelse af spørgeskemaet. Det tal for nettosalget, der blev benyttet til at fastsætte andelen af SGA-omkostninger for undersøgelsesperioden, blev imidlertid forhøjet, så det var konsekvent.

(66) To eksporterende producenter fremførte, at sammenligningen af priserne med produktionsomkostningerne med henblik på at fastslå, om salget havde fundet sted i normal handel, burde ske kvartalsvis. De anførte, at både råvarepriserne og salgspriserne faldt væsentligt i løbet af undersøgelsesperioden, og at det derfor for at sikre en rimelig sammenligning var nødvendigt at foretage en kvartalsvis vurdering af, hvorvidt salget havde fundet sted i normal handel. Dette aspekt blev undersøgt, og beregningen blev justeret til et kvartalsvist grundlag.

(67) To eksporterende producenter hævdede, at omkostninger til teknisk bistand skulle tildeles på grundlag af omsætningen i forbindelse med beregningen af de indenlandske SGA-omkostninger, som skulle indgå i produktionsomkostningerne. Dette argument blev accepteret.

(68) Tre eksporterende producenter fremførte, at det ikke var berettiget at se bort fra kursgevinster og kurstab fra deres SGA-omkostninger. Generelt blev der ikke taget hensyn til kursgevinster og kurstab, da Kommissionen benyttede de valutakurser, der var gældende på fakturadatoen. I det omfang, disse kursgevinster og kurstab opstod som følge af køb af råvarer, justerede Kommissionen dog beregningerne af den normale værdi

for at tage hensyn til de pågældende kursgevinster og kurstab. En af disse eksporterende producenter hævdede derefter, at beregningen af kursgevinsten i SGA-udgifterne skulle have været baseret på reviderede tal. Dette blev imidlertid ikke godtaget, da der ikke blev modtaget angiveligt reviderede tal før sent i undersøgelsesforløbet, hvor disse tal ikke længere kunne kontrolleres.

3.3.2. *Eksportpris*

(69) Der blev ikke fremført krav i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen. Konklusionerne i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

3.3.3. *Sammenligning*

(70) To eksporterende producenter anmodede om en sammenligning af eksportprisen med den normale værdi på kvartalsvist grundlag, og en anmodede om en sammenligning på månedligt grundlag. Anmodningen blev imødekommet for de eksporterende producenter, som ønskede et kvartalsvist grundlag, og afvist for den tredje eksporterende producent, for hvilken der ikke kunne fastsættes en pålidelig normal værdi på månedligt/kvartalsvist grundlag.

(71) En eksporterende producent fremførte, at der burde indrømmes en justering for fragtomkostninger for returnerede varer. Denne påstand blev imidlertid afvist, da det ikke fandtes relevant at inkludere en justering for indenlandske returfragtomkostninger, hvis salget helt eller delvist blev ophævet.

(72) Den samme eksporterende producent anmodede om, at der blev indrømmet en justering for teknisk bistand, men dette blev afvist, da den tekniske bistand ikke blev ydet som følge af en kontraktmæssig eller retlig forpligtelse.

(73) To eksporterende producenter påstod, at der eksisterede forskellige handelsled for eksportsalget og hjemmemarkedssalget af den pågældende vare. Dette blev accepteret, men da der ikke kunne sættes tal på de eksisterende forskelle i handelsled, fordi de relevante handelsled ikke fandtes på hjemmemarkedet, blev der indrømmet en særlig justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra d), nr. ii), i grundforordningen.

(74) To eksporterende producenter hævdede, at der burde indrømmes dem en justering for valutaomregning, da valutabevægelserne ifølge disse producenter havde været betydelige (over 10 %) og havde fundet sted over en periode på fem måneder. Dette blev ikke accepteret, da Kommissionen fandt, at valutabevægelserne var svingende og ikke afspejlede vedvarende bevægelser.

3.3.4. *Dumpingmargen*

(75) Sammenligningen mellem den, i givet fald reviderede, vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris pr. varetype ab fabrik viste, at der forekom dumping for alle de undersøgte eksporterende producenter.

(76) Efter ændringer af beregningerne i overensstemmelse med de nævnte undersøgelsesresultater blev dumpingmargenerne for et selskab og en gruppe selskaber revideret. Dumpingmargenen for alle ikke-samarbejdsvillige selskaber, der er fastsat til den højeste dumpingmargen, der er konstateret for en samarbejdende selskab, blev følgelig også revideret. De endelige dumpingmargener udgør følgende af cif-importprisen, ufortoldet:

— Indo Poly (Thailand) Ltd.	15, 5 %
— Teijin Polyester (Thailand) Ltd.	26,9 %
— Teijin (Thailand) Ltd.	26,9 %
— Tuntex (Thailand) Public Co. Ltd.	27,7 %
— Ikke-samarbejdende eksporterende producenter	27, 7 %.

4. **SKADE**

4.1. **Proceduremæssige spørgsmål**

(77) Thailands regering og en eksporterende producent i Indonesien hævdede, at de ikke-fortrolige sammendrag af oplysninger fra nogle producenter i Fællesskabet, der indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen, ikke var fuldstændige eller tilstrækkelig detaljerede til, at de effektivt kunne udøve deres ret til at forsvare sig. De fremførte derfor, at det var en overtrædelse af WTO's antidumpingaftale og artikel 19 i grundforordningen, at Kommissionen ikke havde taget dette i betragtning.

(78) Med hensyn til denne påstand skal det bemærkes, at disse parter blev fuldt underrettet i overensstemmelse med artikel 19, stk. 4, i grundforordningen. Meddelelsen omfattede de generelle oplysninger og de detaljerede beviser, som lå til grund for Kommissionens undersøgelsesresultater. Kommissionen anmodede desuden de pågældende EF-producenter om at afgive yderligere ikke-fortrolige oplysninger. De pågældende fællesskabsproducenter afgav disse ikke-fortrolige oplysninger efter Kommissionens endelige underretning af de interesserede parter, der havde fuld adgang til oplysningerne og derfor havde mulighed for at forsvare sig. Selv hvis en af de pågældende EF-producenter blev udelukket fra definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet som ønsket af de ovennævnte parter, ville en sådan udvikling under alle omstændigheder ikke have påvirket de samlede konklusioner om EF-erhvervsgrenens situation. Det blev faktisk fastslået, at en sådan udelukkelse hverken ville påvirke udviklingen af de økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenen eller dennes situation, da den pågældende fællesskabsproducents produktion var lille i forhold til den samlede produktion for de øvrige producenter i EF-erhvervsgrenen.

4.2. **Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet**

(79) Den thailandske regering og en indonesisk eksporterende producent fremførte, at EF-erhvervsgrenens produktionsmængde som angivet i betragtning 64 i

forordningen om midlertidig told var overdrevet. Nærmere bestemt understregede de, at det var fastslået, at de syv samarbejdsvillige producenter i Fællesskabet, som indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen, tegnede sig for omkring 85 % af den samlede produktion i Fællesskabet, mens det af klagen fremgik, at de ni klagende producenter tegnede sig for samme andel af den samlede produktion i Fællesskabet.

(80) Det blev desuden fremført, at to klagende fællesskabsproducenter, som var omfattet af definitionen af EF-erhvervsgrenen, var forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent i et af de pågældende lande. Ifølge Kommissionens konsekvente praksis burde disse to producenter udelukkes fra EF-erhvervsgrenen.

(81) For så vidt angår EF-erhvervsgrenens repræsentativitet skal det bemærkes, at på den ene side omfattede oplysningerne i klagen 10 måneder i 1998. Disse oplysninger blev ekstrapoleret, så de dækkede en periode på 12 måneder. På dette grundlag tegnede de ni klagende selskaber sig faktisk for omkring 89 % af den samlede produktion i Fællesskabet i 1998. På grundlag af de oplysninger, der blev modtaget i løbet af nærværende undersøgelse, og som blev kontrolleret for de syv samarbejdsvillige producenter i Fællesskabet, der udgør EF-erhvervsgrenen, viste undersøgelsen på den anden side, at disse selskaber tegnede sig for ca. 85 % af den samlede produktion i Fællesskabet i 1998. Den andel af den samlede produktion i Fællesskabet, som EF-erhvervsgrenen ifølge betragtning 64 i forordningen om midlertidig told tegner sig for, bekræftes derfor.

(82) Det skal understreges, at bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen ikke kræver en automatisk udelukkelse af producenter i Fællesskabet fra EF-erhvervsgrenen, når de er forretningsmæssigt forbundet med berørte eksporterende producenter. Ifølge denne artikel kan der ved udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter, når det konstateres, at visse producenter er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne. Situationen bør derfor undersøges fra sag til sag i lyset af artikel 4, stk. 2, i grundforordningen. Producenter i Fællesskabet, som er forretningsmæssigt forbundet med eksportører, skal udelukkes fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, hvis denne forbindelse fører til, at den pågældende producent opfører sig anderledes end andre producenter.

(83) I denne forbindelse fremgik det af undersøgelsen, at de to pågældende fællesskabsproducenter ikke opførte sig anderledes end andre producenter, som ikke var forretningsmæssigt forbundet med de pågældende eksporterende producenter. De støttede fuldt ud klagen, der førte til indledningen af den igangværende procedure, og deltog aktivt i undersøgelsen. Under kontrolbesøget og på grundlag af de foreliggende beviser blev der endvidere ikke konstateret vedtægtsmæssige eller organisatoriske begrænsninger indført af aktionærerne i det pågældende land med hensyn til de pågældende to selskabers driftsmæssige og forretningsmæssige beslutninger. Endelig fremlagde Thailands regering og ovennævnte eksporterende producent ikke beviser for en sådan begrænsende kontrol. Det bekræftedes derfor, at de to fællesskabsproducenter ikke skulle udelukkes fra definitionen af produktionen i Fællesskabet og derfor fra erhvervsgrenen i Fællesskabet. Da der ikke blev modtaget andre bemærkninger vedrørende definitionen af EF-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionerne i betragtning 64 i forordningen om midlertidig told.

4.3. **Skadesanalyseperiode**

(84) Indonesiens regering hævdede, at for at få en meningsfuld vurdering af de udviklingstendenser, der ligger til grund for konklusionerne om skade, skulle oplysningerne vedrørende de undersøgte indikatorer fastsættes på grundlag af tolvmåneders perioder fra 1996 i overensstemmelse med undersøgelsesperioden.

(85) Det skal bemærkes, at undersøgelsesperioden dækker de sidste ni måneder af 1998 og de første tre måneder af 1999. Undersøgelsen af indikatorer for kalenderårene 1996 til 1998 dækker også tre fjerdedele af undersøgelsesperioden. Sammenligningen mellem tallene for 1998 og undersøgelsesperioden viser derfor simpelthen virkningen af første kvartal 1999 på disse indikatorer og kan ikke anses for at underkende undersøgelsen af den udvikling, der er konstateret på grundlag af disse indikatorer. Denne påstand blev derfor afvist.

(86) Indonesiens regering fremførte endvidere, at skadesvurderingsperioden, der omfattede tiden fra 1996 til undersøgelsesperioden, var forskellig fra den periode, hvor dumpingen blev vurderet, dvs. undersøgelsesperioden. Da disse to perioder ikke var sammenfaldende, fandt Indonesiens regering, at konklusionerne om skade var retligt mangelfulde. Det blev desuden fremført, at hvis grundlaget for bedømmelsen af skade blev fastsat til 1998, ville udviklingen have været væsentligt forskellig for alle indikatorer.

(87) Formålet med skadesundersøgelsen er at vurdere virkningen af dumpingimporten på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden. Dette indebærer, at der konstateres skade i undersøgelsesperioden. For at foretage en sådan analyse bestemmes udviklingen i en række indikatorer på grundlag af oplysninger for et antal år forud for undersøgelsesperioden. En sammenligning af indikatorer mellem undersøgelsesperioden og et specifikt tidligere år som foreslået af Indonesiens regering påvirker derfor ikke de deraf følgende analyseresultater. Det er udviklingen i indikatorerne over en årrække frem til undersøgelsesperioden og ikke en absolut sammenligning mellem tallene for undersøgelsesperioden og et givet tidligere år, som er relevant i forbindelse med at nå frem til en konklusion om skade.

4.4. **Forbruget i Fællesskabet**

(88) To eksporterende producenter fremførte, at oplysningerne om forbruget i Fællesskabet i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told i betydelig grad var fejlagtige. Navnlig fremførte de, at tallene for EF-erhvervsgrenens produktion, salg og lagre ikke kunne stemme overens. De påstod desuden, at Kommissionen ikke oplyste, hvad der lå til grund for fastsættelsen af de ikke-samarbejdsvillige EF-producenters salg.

(89) For så vidt angår overensstemmelsen med forbrugstallene skal det bemærkes, at en fællesskabsproducent, som var forretningsmæssigt forbundet med et selskab i EF-erhvervsgrenen, lukkede før undersøgelsesperioden. Der kunne derfor ikke fremskaffes pålidelige oplysninger fra dette selskab om dets produktion og produktionskapacitet. For så vidt angår oplysninger om salg og lagre fandt dette selskabs salg udelukkende sted gennem det forretningsmæssigt forbundne selskab, som tilhørte EF-erhvervsgrenen. Der blev derfor indhentet pålidelige oplysninger om salg og lagre fra sidstnævnte selskab for hele den betragtede periode, og oplysningerne blev behørigt afstemt.

(90) Endelig foretog Kommissionen i forordningen om midlertidig told et skøn over de ikke-samarbejdende EF-producenters salg på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. For en ikke-samarbejdende producent blev tallene i dens delvise besvarelse af Kommissionens spørgeskema benyttet, mens tallene i klagen blev benyttet for de øvrige.

(91) På grundlag af ovenstående redegørelse bekræftes tallene for forbruget i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told.

4.5. **Import af syntetiske polyesterfibre til Fællesskabet fra de pågældende lande**

4.5.1. *Kumulativ vurdering af importen*

(92) Nogle eksporterende producenter fremførte, at importen af polyesterfibre fra Thailand ikke skulle vurderes kumulativt med importen fra Australien og Indonesien, da de udjorde under 1 % af forbruget i 1996 og 1997.

(93) I forbindelse med kumulering finder Kommissionen, at en vurdering af, hvorvidt importen fra et land omfattet af en antidumpingundersøgelse er ubetydelig, kun bør finde sted i undersøgelsesperioden. Såvel dumpingmargener som tilstedeværelsen af skade fastsættes i undersøgelsesperioden. Da importen fra Thailand ikke var ubetydelig i denne periode, blev påstanden afvist.

4.5.2. *Prisunderbud*

(94) Nogle eksporterende producenter påstod, at Kommissionen ikke tog hensyn til kvalitetsforskelle mellem typer af polyesterfibre ved prisunderbudsfastsættelsen, hvilket førte til fejlagtige resultater. Efter deres opfattelse burde prissammenligningen foretages separat for varer af bedste og af lavere kvaliteter samt for genbrugte polyesterfibertyper. De hævdede også, at der burde være indrømmet en justering for handelstrin, da deres salg hovedsagelig gik til grossister og distributører, mens EF-erhvervsgrenen hovedsagelig solgte polyesterfibre til de endelige brugere.

(95) Efter disse påstande blev priserne sammenlignet separat for polyesterfibre af lavere kvalitet og genbrugte polyesterfibre, og Kommissionen fandt, at der burde indrømmes en justering for forskelle i handelstrin for alle eksporterende producenter, herunder producenter som kun solgte til grossister og distributører. Denne prissammenligning førte til svagt højere underbudsmargener end på det foreløbige niveau for Australien og til svagt lavere margener for Indonesien og Thailand. Ved hensyntagen til begge de nævnte påstande viste de reviderede beregninger af underbuddet, at det udgjorde mellem 24,9 % og 46,8 % af EF-erhvervsgrenens omsætning for de pågældende lande og mellem 17,7 % og 61 % for individuelle selskaber.

4.6. **EF-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.6.1. *Generelt*

(96) Thailands regering og en eksporterende producent hævdede på grundlag af en fortolkning af WTO's antidumpingaftale, at undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation kræver en evaluering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har betydning for denne erhvervsgrens situation, herunder faktorer som produktivitet, afkast af investeringer, størrelsen af den faktiske dumpingmargen, negative følger for likviditet, lønninger og vækst.

(97) De anfægtede desuden nøjagtigheden af oplysningerne om visse skadesfaktorer i forordningen om midlertidig told. De mente, at skønt de syv EF-producenter, som udgjorde EF-erhvervsgrenen i denne undersøgelse, var de samme som i en tidligere undersøgelse, var oplysningerne om visse skadesfaktorer forskellige. De anmodede derfor om offentliggørelse af navnene på de selskaber, der deltog i den tidligere procedure.

(98) Det skal i denne forbindelse erindres, at artikel 3, stk. 5, i grundforordningen anfører en række faktorer og økonomiske indikatorer, og Kommissionen indhentede oplysninger, som gør den i stand til at overveje alle faktorer og forhold, der var afgørende for en meningsfuld analyse af EF-erhvervsgrenens situation. Det følger heraf, at påstanden om, at Kommissionens analyse ikke var fuldstændig, ikke er korrekt.

(99) Det bekræftes, at de syv fællesskabsproducenter, som udgjorde EF-erhvervsgrenen i den tidligere procedure, ikke var de samme som i den nuværende procedure. Anmodningen om oplysning om deres navne kunne imidlertid ikke imødekommes, da Thailands regering og den pågældende eksporterende producent ikke var interesserede parter i den tidligere procedure.

4.6.2. *Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(100) Den australske regering anfægtede den metode, Kommissionen havde benyttet til at vurdere EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet for den pågældende vare. Efter den australske regerings opfattelse blev faldet i produktionskapacitet på 7 % fastsat for den kapacitet, der benyttedes til fremstilling af andre varer, og var derfor ukorrekt. Australiens regering fandt, at produktionskapaciteten for polyesterfibre udelukkende burde have været vurderet for den faktiske produktion af de polyesterfibre, som var omfattet af undersøgelsen.

(101) Under alle omstændigheder fandt den australske regering, at faldet i EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet ikke var foreneligt med en konklusion om væsentlig skade: for det første fordi denne reduktion ikke tillod EF-erhvervsgrenen at deltage i den betydelige vækst på markedet (+ 27 %) i den pågældende periode, og for det andet fordi kapacitetsbegrænsningen skyldtes, at produktionen blev omlagt til varer, der var mere rentable end polyesterfibre.

(102) For så vidt angår vurderingen af produktionskapaciteten skal det understreges, at den pågældende vare fremstilles på samme produktionslinjer som andre varer i samme kategori. Det er derfor umuligt og meningsløst direkte at identificere den faktiske kapacitet, der udelukkende er installeret med henblik på en enkelt vare i forhold til alle de varer, som fremstilles på samme produktionslinjer. Vurderingen af produktionskapaciteten for polyesterfibre var baseret på forholdet mellem den faktiske produktion af polyesterfibre og den samlede produktion af alle varer, som fremstilledes på de samme produktionslinjer. I modsætning til, hvad den australske regering hævdede, er der derfor taget hensyn til den faktiske produktion af polyesterfibre ved vurderingen af produktionskapaciteten for denne vare.

(103) Det skal desuden bemærkes, at omlægningen fra produktion af polyesterfibre til produktion af andre varer hovedsagelig var motiveret af EF-erhvervsgrenens langsigtede tab på produktionen og salget af polyesterfibre i en situation med fortsat illoyal konkurrence fra dumpingimport og subsidieret import fra tredjelande. Kapacitetsmindskelsen er derfor særlig relevant for fastsættelsen af skaden, men mere specifikt for analysen af årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og som er omhandlet herunder.

(104) På dette grundlag finder Kommissionen, at den australske regerings påstande er ubegrundede. De afgivne oplysninger, den beskrevne metode for vurdering af produktionskapaciteten for polyesterfibre samt konklusionerne i betragtning 72 til 74 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4.6.3. *EF-erhvervsgrenens salgspriser*

(105) Efter en mere detaljeret analyse af EF-erhvervsgrenens salgspriser fandt Kommissionen, at tallene i tabellen i betragtning 76 i forordningen om midlertidig told burde ændres en smule, nemlig således:

Gennemsnitlig salgspris	1996	1997	1998	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — Indeks (1996-100)	100	92	92	88

(106) Nogle eksporterende producenter fremførte, at dette fald i EF-erhvervsgrenens salgspriser skulle ses i lyset af det betydelige fald i købsprisen for råmaterialer, navnlig i undersøgelsesperioden. Faldet i salgsprisen er derfor ikke en gyldig indikator for skade i det foreliggende tilfælde.

(107) I denne forbindelse skal det præciseres, at det fald i produktionsomkostningerne på 31 %, der nævnes i betragtning 79 i forordningen om midlertidig told, i virkeligheden skal læses som et fald på 31 % i råvareomkostningerne. Kommissionen foretog en analyse af indvirkningen af faldet i råvareomkostningerne på salgspriserne. Analysen viste, at ovennævnte fald i råvareomkostningerne for EF-erhvervsgrenen som helhed udgjorde ca. 23 % af de samlede produktionsomkostninger eller 21 % af salgsprisen mellem 1996 og undersøgelsesperioden. På dette grundlag bekræftes udsagnet i betragtning 79 i forordningen om midlertidig told om, at produktionsomkostningerne faldt hurtigere end salgspriserne. Denne situation tillod faktisk en rentabilitetsforøgelse på 10,7 procentpoint i absolutte tal i løbet af den betragtede periode (fra – 4 % i 1996 til 6,7 % i undersøgelsesperioden).

(108) Kommissionen finder imidlertid, at udviklingen i EF-erhvervsgrenens salgspriser skal ses i lyset af prisudviklingen i de pågældende lande. Som nævnt i betragtning 69 i forordningen om midlertidig told skal det erindres, at der konstateredes en konstant faldende udvikling for polyesterfibre importeret fra de pågældende lande i løbet af den betragtede periode. Faldet udgjorde helt op til 22 % i denne periode. Hvis EF-erhvervsgrenen havde fulgt denne udvikling, ville den stadig have haft tab på samme niveau som i 1996.

(109) Ved analysen af EF-erhvervsgrenens priser på fællesskabsmarkedet skal det endelig erindres, at EF-erhvervsgrenen ikke nåede mindsteniveauet for fortjeneste på 10 % i undersøgelsesperioden. Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at EF-erhvervsgrenens salgspriser er en relevant skadesindikator, da de havde indflydelse på erhvervsgrenens situation.

4.6.4. *EF-erhvervsgrenens rentabilitet*

(110) Den australske regering påstod, at i mangel på oplysninger om EF-erhvervsgrenens rentabilitet før forekomsten af dumpingimport kunne der ikke foretages en korrekt vurdering af, hvorvidt den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, var væsentlig.

(111) Nogle eksporterende producenter påstod, at forbedringen af EF-erhvervsgrenens rentabilitet ikke tydede på skade. Rentabiliteten blev faktisk forbedret betydeligt i løbet af den betragtede periode, nemlig fra et tab på omkring 4 % til en fortjeneste på over 6 %. De fremførte yderligere, at den samlede fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen opnåede i undersøgelsesperioden, ikke kunne øges yderligere med det aktuelle varesortiment af råvarer og specialvarer, medmindre EF-erhvervsgrenen fremstillede og solgte flere specielle typer polyesterfibre.

(112) Det fremgik af den aktuelle undersøgelse, at den forbedrede rentabilitet hovedsagelig skyldtes den omstruktureringsproces, som EF-erhvervsgrenen har gennemført, og de deraf følgende begrænsninger af salgs-, general- og administrationsomkostningerne samt faldet i råvarepriserne. Produktionsomkostningerne faldt hurtigere end salgspriserne, således at EF-erhvervsgrenen igen kunne opnå fortjeneste i 1998. Det blev ikke desto mindre understreget, at denne forbedring af rentabiliteten muligvis kun er midlertidig, og alle negative faktorer, navnlig en eventuel ugunstig udvikling i råvarepriserne, kan skade den nuværende rentabilitet. Denne erklæring styrkes af, at de vigtigste råvarer, som anvendes i polyesterfiberindustrien, i vidt omfang påvirkes af prisen på råolie.

(113) Det skal også bemærkes, at en forbedring af rentabiliteten i den betragtede periode ikke automatisk giver anledning til at konkludere, at EF-erhvervsgrenen ikke led væsentlig skade. Vurderingen af, hvorvidt den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, var væsentlig, kan ikke udelukkende baseres på rentabiliteten og heller ikke på en sammenligning af rentabiliteten mellem 1996 og undersøgelsesperioden. I grundforordningen opregnes en række faktorer, herunder dumpingimportens omfang og dumpingimportens indvirkning på priserne på fællesskabsmarkedet for samme vare, og det præciseres, at hverken en eller flere af disse faktorer nødvendigvis er udslagsgivende for en negativ afgørelse om skade.

(114) Som anført i betragtning 82 til 85 i forordningen om midlertidig told vedrørende konklusionerne om EF-erhvervsgrenens økonomiske situation, ansås den rentabilitet, som erhvervsgrenen havde opnået, ikke for at være en væsentlig indikator for den skade, som var forvoldt EF-erhvervsgrenen. Der blev faktisk konstateret en negativ udvikling for de fleste økonomiske indikatorer, der var relevante for denne erhvervsgren: markedsandel, produktionskapacitet, salgsmængde, salgspriser, lagre, investeringer, beskæftigelse og betydeligt prisunderbud af dumpingimporten fra de pågældende lande.

(115) På grundlag af ovenstående, og da der ikke blev modtaget yderligere bemærkninger vedrørende EF-erhvervsgrenens rentabilitet, bekræftes konklusionen om, at rentabiliteten var utilstrækkelig i undersøgelsesperioden.

4.6.5. *Markedsandel*

(116) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenens markedsandel som nævnt i betragtning 77 i forordningen om midlertidig told faldt betydeligt fra 1996 til undersøgelsesperioden, nemlig fra 68 % til 50,3 % af det samlede fællesskabsmarked.

(117) Nogle eksporterende producenter fremførte, at EF-erhvervsgrenens tab af markedsandel skal ses i lyset af de omkostningsulemper, den lider under i forhold til de pågældende lande. Efter deres opfattelse kan det ikke forventes, at erhvervsgrenen kunne bevare sin markedsandel, da dens produktionsomkostninger er væsentligt højere end de pågældende eksporterende producenters produktionsomkostninger.

(118) Dette argument blev ikke anset for relevant i forbindelse med en antidumpingundersøgelse. I en sådan undersøgelse skal det fastslås, om varer indføres til dumpingpriser og forvolder EF-erhvervsgrenen skade, hvilket var tilfældet i den foreliggende sag. Når dette er sagt, kan de eksporterende producenter fuldt ud afspejle deres eventuelle omkostningsfordele i salgspriserne, så længe dette sker på både hjemmemarkedet og eksportmarkedet.

4.6.6. *Konklusion*

(119) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen, at de nævnte argumenter og påstande ikke kan ændre konklusionerne i forordningen om midlertidig told. Indholdet af betragtning 82 til 85 i forordningen om midlertidig told og konklusionen om, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i undersøgelsesperioden, bekræftes derfor.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

5.1. **Dumpingimportens følgevirkninger**

(120) Den australske regering hævdede, at der ikke er bevis for, at den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, var forårsaget af de begrænsede mængder, der blev importeret fra Australien. Den australske regering påstod, at importen fra Australien havde en markedsandel, der var for begrænset (2 % af forbruget) til at have nogen indvirkning på priserne på fællesskabsmarkedet. De måtte snarere følge den prisudvikling, der påtvinges af de store erhvervsdrivende på fællesskabsmarkedet. Den australske regering påstod således, at den eventuelle skade var forårsaget af en stor import fra andre tredjelande.

(121) Tilsvarende hævdede den thailandske regering, at da importen fra Thailand var ubetydelig i 1996 og 1997, kunne den ikke forvolde skade for EF-erhvervsgrenen, og analysen af denne imports virkninger burde derfor foretages fra 1998.

(122) Den thailandske regering og en indonesisk eksporterende producent fremførte, at i betragtning af de oplysninger, der var offentliggjort i forordningen om midlertidig told, var Kommissionens konklusion om, at EF-erhvervsgrenen var blevet svækket, forkert. Deres erklæring var navnlig baseret på forbedringen af EF-erhvervsgrenens rentabilitet i undersøgelsesperioden. Den var endvidere baseret på en analyse af markedsandele og indikatorer for salget, som vedrørte både den aktuelle undersøgelse og de tilsvarende indikatorer for 1996 fra udløbsundersøgelsen vedrørende polyesterfibre fra Taiwan og Korea, og som fremgår af Rådets forordning (EF) nr. 1728/1999 ([1]).

(123) De samme parter hævdede yderligere, at nogle producenter, som indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen, koncentrerede sig om at fremstille specialvarer med stor fortjenstmargen. Det kunne derfor ikke konkluderes, at EF-erhvervsgrenen var særligt sårbar over for importen fra Indonesien, som hovedsagelig består af regulære polyesterfibre. Efter deres opfattelse tydede de meget høje fortjenester på specialfibre på, at EF-erhvervsgrenen i vidt omfang er beskyttet mod virkningerne af importen.

(124) For så vidt angår de argumenter, der blev fremført af den australske regering om dette lands markedsandel, skal det erindres, at importen fra Australien fandtes at være klart over de minimis-grænsen i undersøgelsesperioden. Det konstateredes desuden, at alle de betingelser, som krævedes for en kumuleret analyse, var opfyldt. Under disse omstændigheder fandtes bemærkninger vedrørende individuelle landes individuelle markedsandele i undersøgelsesperioden og i tidligere år ikke at være relevante. Det samme gælder det tilsvarende argument, der er fremført af den thailandske regering.

(125) Det skal desuden erindres, at priserne på polyesterfibre indført til dumpingpriser fra alle de pågældende lande lå under EF-erhvervsgrenens priser på fællesskabsmarkedet, hvilket havde en væsentlig negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation. Dette undersøgelsesresultatet styrkes af, at markedet for polyesterfibre er gennemsigtigt, og at prisforskelle eller lavpristilbud derfor kan have en pristrykkende virkning.

(126) Kommissionen finder yderligere, at den australske regering ikke fremlagde beviser, der modsiger den foreløbige konklusion om, at EF-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade som følge af dumpingimport til lave priser. Konklusionen om, at dumpingimporten isoleret set har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, bekræftes derfor.

(127) Udviklingen i EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev analyseret detaljeret i betragtning 79 i forordningen om midlertidig told, og der er givet yderligere oplysninger under punkt 4.6.4. I denne forbindelse skal det bemærkes, at erklæringen om, at EF-erhvervsgrenen koncentrerer sig om polyesterfibertyper af høj værdi, ikke er korrekt. I undersøgelsesperioden udgjorde EF-erhvervsgrenens salg af polyesterfibre af såkaldte råvaretyper, der hovedsagelig importeres fra de pågældende lande, over 72 % af dens samlede salg. Dette undersøgelsesresultat fører derfor til en bekræftelse af konklusionen om, at EF-erhvervsgrenen som helhed påvirkes af dumpingimport til lave priser.

(128) For så vidt angår gyldigheden af de oplysninger for 1996, der er udledt af udløbsundersøgelsen vedrørende polyesterfibre fra Taiwan og Korea, var de fællesskabsproducenter, som udgjorde EF-erhvervsgrenen i denne udløbsundersøgelse som nævnt i betragtning 99 ikke de samme som de producenter, der udgør EF-erhvervsgrenen i denne procedure. Det er derfor umuligt at fastslå en sammenhængende og pålidelig udvikling på grundlag af de økonomiske indikatorer, der er oplyst for 1996 i denne udløbsundersøgelse, og de tal for efterfølgende år, der er oplyst i forbindelse med nærværende procedure. En sådan fremgangsmåde vil føre til fejlagtige og meningsløse resultater.

5.2. **Andre faktorer**

5.2.1. *Svingninger i valutakurser*

(129) Den australske regering fremførte, at Kommissionen ikke havde set på de virkninger, som udsving i valutakurserne havde haft på importpriserne fra Australien, og præciserede, at polyesterfibre importeret fra Australien i undersøgelsesperioden havde nydt godt af en gunstig kursudvikling.

([1]) EFT L 204 af 4.8.1999, s. 3.

(130) I denne forbindelse skal det bemærkes, at importen fra dette land på fællesskabsmarkedet blev faktureret i dollars, D-mark og pund og ikke i australske dollars. Den australske valutas paritet var derfor ikke relevant for de foretagne konstateringer.

(131) Under alle omstændigheder skal det påpeges, at den australske valuta faldt i værdi i de første syv måneder af undersøgelsesperioden og derefter steg i løbet af de følgende fem måneder af undersøgelsesperioden i forhold til dens værdi over for ecu/euro i den første måned af undersøgelsesperioden. Den australske valuta udviste derfor ingen konstant faldende tendens i undersøgelsesperioden.

5.2.2. *Råvarepriser i eksportlandene*

(132) Den thailandske regering fremførte yderligere, at Kommissionen ved fastsættelsen af de thailandske importprisers indvirkning på EF-erhvervsgrenen burde have taget hensyn til det kraftige prisfald på råvarer i Thailand.

(133) Kommissionen finder, at dette argument er irrelevant for analysen af årsagen til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Omkostningerne til produktionsfaktorer i hvert eksportland er kun relevante i forbindelse med konstateringen af, om der forekommer dumping. Den afgørende faktor i forbindelse med skade og årsagssammenhæng er den pris, som den pågældende importerede vare sælges til på fællesskabsmarkedet.

5.3. **Konklusion**

(134) Da der ikke blev modtaget nye argumenter vedrørende årsagen til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionen om, at dumpingimporten isoleret set har forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, jf. betragtning 99 i forordningen om midlertidig told.

6. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

6.1. **EF-erhvervsgrenens interesser**

(135) Da der ikke blev modtaget bemærkninger til ovennævnte spørgsmål, bekræftes konklusionerne om EF-erhvervsgrenens interesser i betragtning 101 i forordningen om midlertidig told.

6.2. **Virkningen på brugerne**

(136) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede en række brugere i Fællesskabet, at indførelse af antidumpingtold ville have negative virkninger for deres konkurrencedygtighed for varer i senere produktionsled og i sidste ende ville true deres overlevelse. Efter deres opfattelse vil indførelse af antidumpingtold afføde prisstigninger, som brugerne ville skulle afspejle i priserne på varer i senere produktionsled. Denne udvikling ville igen føre til øget import af varer fra senere produktionsled til lavere priser fra andre tredjelande og fra de lande, der er berørt af denne undersøgelse.

(137) Desuden reagerede Eurofibrefill på forordningen om midlertidig told og fremførte, at specifikke ikke-vævede polyesterfibre enten slet ikke fremstilles af EF-erhvervsgrenen eller ikke fremstilles i tilstrækkelige mængder til at dække efterspørgslen i Fællesskabet. Efter Eurofibrefills opfattelse skyldes denne situation, at EF-erhvervsgrenen hovedsagelig koncentrerer sig om at fremstille vævede polyesterfibre. Den ville derfor være nødt til at blive ved med at skaffe ikke-vævede polyesterfibre udefra til trods for den foreslåede indførelse af antidumpingtold.

(138) Eurofibrefill fremførte yderligere, at virkningerne af de foreslåede foranstaltninger på brugerne også skulle vurderes under hensyntagen til de eksisterende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger mod importen fra andre lande (f.eks. Taiwan). Efter Eurofibrefills opfattelse anmodede EF-erhvervsgrenen løbende om beskyttelse, og alle forsyningskilder ville i nær fremtid være genstand for antidumping- eller udligningsforanstaltninger.

(139) Til støtte for Eurofibrefills påstand forelagde to af dens medlemmer Kommissionen breve, som var adresseret til producenter, der indgik i EF-erhvervsgrenen, og som viste, at disse producenter ikke på kort sigt var i stand til at tilvejebringe de ønskede typer polyesterfibre.

(140) Det skal bemærkes, at visse af de nævnte brugere, som gav sig til kende efter indførelsen af midlertidig told, enten ikke gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren, eller ikke besvarede det spørgeskema, Kommissionen udsendte i denne fase. De fleste af dem kunne derfor ikke betragtes som interesserede parter i henhold til artikel 21, stk. 2, i grundforordningen, og der kunne normalt ikke tages hensyn til deres bemærkninger i den endelige fase af proceduren.

(141) Som nævnt i betragtning 102 i forordningen om midlertidig told var den samlede grad af samarbejde i forbindelse med undersøgelsen af Fællesskabets interesser desuden meget lav. De brugerselskaber, som deltog i undersøgelsen, repræsenterede kun omkring 4 % af det samlede forbrug på fællesskabsmarkedet. Kommissionen fandt derfor, at der ikke var nogen bred reel bekymring over indvirkningen af en indførelse af antidumpingforanstaltninger mod polyesterfibre på brugernes aktiviteter. Under alle omstændigheder fandt Kommissionen, at der ikke kunne drages nogen meningsfuld konklusion på grundlag af så begrænsede oplysninger.

(142) For så vidt angår Eurofibrefills påstand om, at EF-erhvervsgrenen hovedsagelig koncentrerede sig om vævede polyesterfibre, skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenens produktion og salg af ikke-vævede typer som allerede nævnt tegnede sig for omkring 75 % af dens samlede produktion i undersøgelsesperioden. Påstanden om, at EF-erhvervsgrenen fokuserede på vævede typer, er derfor ikke blevet bekræftet af undersøgelsen.

(143) For så vidt angår tilgængeligheden af bestemte typer polyesterfibre mindes der om, at der kun er begrænsede eller slet ingen tekniske vanskeligheder ved at fremstille enhver type fibre. For så vidt angår EF-erhvervsgrenen og som allerede nævnt i betragtning 20 konstateredes det, at den kunne fremstille alle typer polyesterfibre uden nævneværdige yderligere investeringer. Den vigtigste faktor, som påvirkede beslutningen om at fremstille bestemte typer, var, om den pris, brugeren var villig til at betale, dækkede produktionsomkostningerne og gav mulighed for at opnå en fortjeneste. Så længe eksporterende producenter, der foretager dumping, benytter sig af illoyal handelspraksis og tilbyder polyesterfibre til lave priser på fællesskabsmarkedet, er EF-erhvervsgrenen ikke i stand til eller villig til at konkurrere og fremstiller derfor ikke disse typer under de gældende forhold på markedet. I fremtiden kan det dog forventes, at EF-erhvervsgrenen vil genoptage produktionen af sådanne varetyper, når der er genskabt en situation, hvor de eksporterende producenter foretager deres eksport på redelige markedsvilkår.

(144) De foreliggende oplysninger om brugerindustriens omkostningsstruktur, de foreslåede foranstaltningers niveau og fordelingen mellem dumpingimporten og de øvrige forsyningskilder tyder under alle omstændigheder på:

— at polyesterfibre repræsenterer mellem 25 % og 45 % af brugernes samlede omkostninger til fremstilling af varer i senere produktionsled

— at den gennemsnitlige antidumpingtold er på omkring 22 % for de pågældende lande

— at dumpingimporten tegner sig for 9 % af det samlede forbrug af polyesterfibre.

De foreslåede foranstaltninger kan således have til følge, at brugernes produktionsomkostninger øges med fra 0,5 % til højst 0,9 %. Denne sandsynlige maksimale stigning anses for relativt begrænset i forhold til den positive virkning af de foreslåede foranstaltninger med hensyn til at genskabe en effektiv konkurrence på fællesskabsmarkedet.

(145) Analysen af virkningen af de foreslåede foranstaltninger på brugerne tydede derfor på, at det ikke var sandsynligt, at indførelse af antidumpingforanstaltninger ville udløse en stigning i importen til Fællesskabet af billige varer fra senere produktionstrin. Denne konklusion blev også nået på baggrund af, at brugerne ikke havde fremlagt bevis for deres påstand om, at tidligere foranstaltninger mod denne vare havde haft sådanne virkninger.

(146) For så vidt angår virkningen af de eksisterende foranstaltninger på brugerindustriernes produktionsomkostninger skal det desuden bemærkes, at de gældende antidumpingforanstaltninger mod polyesterfibre fra tredjelande allerede er afspejlet i de oplysninger om omkostninger, som Kommissionen har benyttet i den aktuelle undersøgelse af Fællesskabets interesser.

(147) For så vidt angår de udligningsforanstaltninger, der er indført i forbindelse med den sideløbende antisubsidieprocedure, er det fastslået, at deres virkninger kan forårsage en stigning på mellem 0,1 % og 0,16 % af brugerselskabernes produktionsomkostninger. De foreslåede antidumping- og udligningsforanstaltninger vil derfor tilsammen kunne føre til en stigning i brugerindustriernes produktionsomkostninger på mellem 0,6 % og 1,06 %.

(148) I denne forbindelse bør det erindres, at importen fra de lande, som er omfattet af antidumpingprocedurer, herunder denne procedure og den sideløbende antisubsidieprocedure, udgjorde omkring 37 % af den samlede import til fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden. Det følger heraf, at der findes andre betydelige forsyningskilder, som ikke er pålagt antidumping- eller udligningstold.

(149) Da undersøgelsen af bemærkningerne fra brugerselskaberne ikke fører til nye konklusioner, bekræftes overvejelserne om de foreslåede foranstaltningers virkning på brugerne i betragtning 105 i forordningen om midlertidig told.

6.3. **Konklusion**

(150) De nye argumenter, som blev modtaget vedrørende fastsættelsen af Fællesskabets interesser, anses ikke for at kunne omstøde konklusionen om, at der ikke findes tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger. De foreløbige undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

7. **ENDELIG TOLD**

(151) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at dumpingimporten fra Australien, Indonesien og Thailand forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen.

7.1. **Skadestærskel**

(152) Som beskrevet i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told blev der fastsat et ikke-skadevoldende prisniveau, som ville dække EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger og en rimelig fortjeneste, som ville kunne opnås, hvis der ikke forekom dumpingimport fra de pågældende lande.

(153) Den thailandske regering og nogle eksporterende producenter fremførte, at selv om det i forordningen om midlertidig told var nævnt, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet på 6,7 % i undersøgelsesperioden stadig var utilstrækkelig i den aktuelle procedure, var den blevet fundet rimelig i tidligere procedurer [1], der vedrørte polyesterfibre og tekstureret garn af endeløse polyesterfibre. På dette grundlag anfægtede de niveauet for den fortjenstmargen på 10 %, der kræves i den aktuelle procedure, og som Kommissionen efter deres opfattelse ikke begrundede.

[1] Polyesterfibre fra Belarus og tekstureret garn af endelose polyesterfibre fra Indonesien og Thailand.

(154) Andre eksporterende producenter fremførte, at Kommissionens begrundelse i forordningen om midlertidig told om, at den krævede fortjeneste skulle sikre EF-erhvervsgrenens levedygtighed på lang sigt, ikke var gyldig i henhold til Retten i Første Instans' seneste retspraksis for dette spørgsmål.

(155) For så vidt angår den nødvendige fortjeneste skal det bemærkes, at Kommissionen i betragtning 79 i forordningen om midlertidig told anførte, at en margen på 10 % skulle anses for et minimum, der ville sikre erhvervsgrenens levedygtighed. Denne erklæring skal ses i lyset af indholdet af betragtning 101, hvoraf det fremgår, at EF-erhvervsgrenen havde lidt under dumpingimport til lave priser fra forskellige lande og havde haft tab i et årti. I denne forbindelse er den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen opnåede før fremkomsten af dumpingimporten fra Australien, Indonesien og Thailand, ikke et pålideligt grundlag for at fastsætte en sådan fortjeneste.

(156) Det skal desuden bemærkes, at erhvervsgrenen for tekstureret garn af endeløse polyesterfibre som indrømmet af de eksporterende producenter er fuldstændig forskellig fra erhvervsgrenen for polyesterfibre. Kommissionen fandt derfor, at fortjenesten for tekstureret garn af endeløse polyesterfibre ikke er relevant med henblik på at fastsætte fortjenesten for polyesterfibre.

(157) Den finder endvidere, at det fortjenstniveau, der blev anset for rimeligt for EF-erhvervsgrenen i 1994, ikke nødvendigvis skal afgøre den margen, der skal anvendes mere end fire år senere. For det første fordi EF-erhvervsgrenen fortsat pådrog sig finansielle tab efter 1994. For det andet fordi den rimelige fortjeneste i 1994 blev fastsat under hensyntagen til de langsigtede behov for investeringer på daværende tidspunkt, mens der i det aktuelle tilfælde blev taget hensyn til de langsigtede tab for EF-erhvervsgrenen og — som påpeget af nogle eksporterende producenter — det fortjenstniveau, der kunne opnås, hvis der ikke forekom dumpingimport. Under alle omstændigheder vil niveauet for de foreslåede foranstaltninger imidlertid ikke blive ændret, selv hvis den foreslåede fortjenstmargen på 6 % blev benyttet, fordi foranstaltningerne stadig ville være baseret på dumpingmargenerne.

(158) Endelig skal det understreges, at de ovennævnte eksporterende producenter ikke fremlagde nye beviser for, at Kommissionens fremgangsmåde vedrørende det rimelige fortjenstniveau ikke var korrekt, og de foretog ikke nogen relevant analyse, der viste, hvad en sådan margen skulle være.

(159) På grundlag af ovenstående bekræftes betragtning 108 i forordningen om midlertidig told derfor.

7.2. **Toldens form og størrelse**

(160) Antidumpingtolden svarer i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen til dumpingmargenerne, da skadesmargenerne er fundet at være højere for alle eksportører i de pågældende lande.

(161) For så vidt angår den sideløbende antisubsidieprocedure må ingen vare imidlertid pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, jf. artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2026/97 [1] (i det følgende benævnt »antisubsidiegrundforordningen«) og artikel 14, stk. 1, i grundforordningen. I den foreliggende undersøgelse fandtes det, at der bør indføres en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand, og det er derfor nødvendigt at afgøre, om og i hvilket omfang subsidier og dumping kan tilskrives samme situation.

(162) I den sideløbende antisubsidieundersøgelse fandtes det, at subsidieringen i bl.a. Thailand (alle selskaber) og Indonesien (kun samarbejdende selskaber) var ubetydelig, og at der derfor ikke burde indføres udligningstold.

[1] EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

(163) For så vidt angår Australien blev der i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen foreslået en endelig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, der fandtes at være lavere end skadesmargenen. Alle de subsidieordninger, der blev undersøgt i Australien, var eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. Subsidierne kunne således kun påvirke den australske eksporterende producents eksportpris og dermed medføre en højere dumpingmargen. Den endelige dumpingmargen, der er fastsat for den eneste samarbejdsvillige australske producent, kan med andre ord delvis tilskrives eksportsubsidierne. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt både at indføre udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer de endeligt fastlagte subsidie- og dumpingmargener. Den endelige antidumpingtold bør derfor justeres, så den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som udligner virkningerne af eksportsubsidierne.

(164) For de ikke-samarbejdsvillige indonesiske eksporterende producenter blev der i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen foreslået en endelig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, der fandtes at være lavere end skadesmargenen. Det blev fastslået, at halvdelen af subsidieordningerne i Indonesien var eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. Subsidierne kunne således kun påvirke de indonesiske ikke-samarbejdende eksporterende producenters eksportpris og dermed medføre en højere dumpingmargen. Den endelig dumpingmargen, der er fastsat for disse ikke-samarbejdsvillige indonesiske producenter, kan med andre ord delvis tilskrives eksportsubsidierne. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt at indføre både udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer de endeligt fastlagte subsidie- og dumpingmargener. Den endelige antidumpingtold for de ikke-samarbejdsvillige indonesiske eksporterende producenter bør derfor justeres, så den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som udligner virkningerne af eksportsubsidierne.

(165) På grundlag af ovenstående udgør den endelige told udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse, ufortoldet, og under hensyntagen til resultaterne af antisubsidieproceduren følgende:

Land	Selskab	Antidumpingtold
Australien	Alle selskaber	12,0 %
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk	8,4 %
	P.T. Panasia Indosyntec	14,8 %
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk	14,0 %
	P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	14,0 %
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk	14,0 %
	Alle andre selskaber	15,8 %
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd	15,5 %
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd	26,9 %
	Teijin (Thailand) Ltd	26,9 %
	Alle andre selskaber	27,7 %

(166) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber ved undersøgelsen. Disse toldsatser (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for »alle andre selskaber«) finder således udelukkende anvendelse på import af varer, der er fremstillet af de nævnte specifikke retlige enheder, og som har oprindelse i det pågældende land. Importerede varer fremstillet af alle andre selskaber, der ikke er udtrykkeligt nævnt med navn og adresse i den relevante del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af satsen for »alle andre selskaber«.

(167) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ([1]) sammen med alle relevante oplysninger, især om ændring af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle toldsatser.

(168) Da der blev benyttet stikprøver ved undersøgelsen af dumping i Indonesien, kan der ikke indledes en undersøgelse af nye eksportører i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen med henblik på fastsættelse af individuelle dumpingmargener for så vidt angår dette land. For at sikre en ensartet behandling af alle ægte nye indonesiske eksporterende producenter og de samarbejdende selskaber, der ikke indgik i stikprøven for dette land, finder Kommissionen imidlertid, at der bør træffes foranstaltninger til at anvende den vejede gennemsnitlige told, der er indført over for de sidstnævnte selskaber, på alle nye indonesiske eksporterende producenter, der ellers ville være berettiget til en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen.

8. **OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD**

(169) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der konstateredes for de eksporterende producenter, og af alvoren af den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, findes det nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumping i henhold til forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med satsen for den endelige told, hvis dette beløb er lig med eller mindre end den midlertidige told. I modsat fald bør kun beløbet for den midlertidige told opkræves endeligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinding, henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand.

2. Den endelige told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Selskab	Toldsats	Taric-tillægskode
Australien	Alle selskaber	12,0 %	—
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk, Graha Irma, 17th floor, Jl. H.R. Rasuna Said Blok X-1, Kav. 1-2, PO Box 3375, Jakarta 12950, Indonesien	8,4 %	A051
	P.T. Panasia Indosyntec, Jl. Garuda 153/74, Bandung 40184, Indonesien	14,8 %	A052
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk, Exim Melati Building - 9th floor, Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9, Jakarta 10230, Indonesien	14,0 %	A053

([1]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat C, DM 24 — 8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

Land	Selskab	Toldsats	Taric-tillægskode
	P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries, Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks, Ketapang Indah, Blok B 1 No.: 23, Jakarta 11140, Indonesien	14,0 %	A054
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk, 5th floor Mid Plaza 1, Jl Jend. Sudirman Kav. 10-11, Jakarta 10220, Indonesien	14,0 %	A055
	Alle andre selskaber	15,8 %	A999
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd, 35/8 MOO 4, Tambol Khunkaew, Amphur Nakhornchaisri, Nakhornprathom 73120, Thailand	15,5 %	A056
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd, 19th floor, Ploenchit Tower, 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan, Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Teijin (Thailand) Ltd, 19th floor, Ploenchit Tower, 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan, Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Alle andre selskaber	27,7 %	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent i Indonesien over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at det pågældende selskab:

— ikke eksporterede de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. april 1998 til 31. marts 1999)

— ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Indonesien, som er genstand for de ved denne forordning indførte antidumpingforanstaltninger

— faktisk har eksporteret de pågældende varer til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 2, i denne forordning ved at tilføje den nye eksporterende producent til listen i nævnte artikel over de selskaber, som er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på import med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand i henhold til forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med den toldsats, der er indført endeligt ved nærværende forordning. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed med niveauet for den midlertidige told, endeligt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2000.

På Rådets vegne
H. VÉDRINE
Formand